

REPORTATGE

XI Jocs Esportius Panamericans

Del 2 al 18 d'agost de 1991 van tenir lloc a La Habana (Cuba) els XI JOCS ESPORTIUS PANAMERICANS.

La revista de la Subseu Olímpica Granollers'92, va aprofitar aquest esdeveniment esportiu i la participació activa del tècnic del projecte d'Handbol del COOB'92, Sr. Manel Mañas, per fer un seguiment de la prova d'Handbol masculí, el campió de la qual tenia assegurat un lloc per representar Amèrica en els JJOO de Barcelona.

Al Torneig masculí van participar cinc equips: EUA, CUBA, CANADÀ, BRASIL i l'ARGENTINA, països aquests actualment amb una major promoció i implantació de l'Handbol a Amèrica.

La primera fase va ser una lligueta de tots contra tots, per donar a la fi una classificació lineal de l'1 al 5 (fase preliminar) i passar l'últim dia de competició a apuntar-se el tercer i el quart lloc l'or i la plata panamericana i a decidir quin país gaudiria del passaport olímpic.

Dels equips, cal destacar:

La increïble actuació de la selecció Argentina que, tot i quedant última, va perdre injustament d'un sol gol que va rebre fora del temps oficial del partit, després va guanyar a Canadà i en un duríssim partit va perdre per tres amb Brasil. Destacar la participació dels jugadors argentins Schmidt i Strafe, que juguen amb equips de primera nacional espanyola.

Decepció de la selecció de Canadà, tot i l'ajut del seu país de veïnatge, EUA, que va fer possible que els canadencs quedessin tercers en la fase preliminar

Classificació final del torneig

1r CUBA	Medalla d'or (Participant Barcelona'92)
2n BRASIL	Medalla de plata
3r USA	Medalla de bronze
4t CANADÀ	
5è ARGENTINA	

i quarts en la classificació final.

Els EUA van ser els grans derrotats, ja que tot i que van ser l'equip participant a les dues darreres Olimpíades i mundials A en representació del continent americà, i que inverteix un gran pressupost en aquest esport amb la contractació de grans entrenadors i llargs períodes de concentració a Europa, van resultar eliminats.

La falta del jugador Carnevalli (BM Guadalajara) va perjudicar els nord-americans en l'obtenció del seu primer campionat panamericà; especialment en la final, on tan sols a 45 segons de l'acabament del partit i amb la selecció cubana derrotada, van deixar que l'equip amfitrió es recuperés davant l'èxtasi de tots els presents, fins i tot de

Fidel Castro, ja que els locals van forçar l'empat i jugar amb més serenitat la prorroga. En vèncer a Cuba es va fer amb la medalla d'or i la visita als Jocs de Barcelona'92.

A més, el triomf va col.laborar a agrandir el còmput de medalles final en la picabaralla personal que també a nivell esportiu els cubans mantenen amb els Estats Units.

Cuba va ser finalment, la guanyadora del torneig panamericà, després de dues injustes eliminacions per part dels EUA en els anteriors preolímpics. Cal destacar l'elaboració del programa de preparació dels cubans que va durar quatre anys.

Per molt poc, i per culpa de l'inusual sistema de competició, Cuba podia quedar eliminada d'aquesta ansiada participació olímpica després de 12 anys de no ser present en uns Jocs.

MANEL MAÑAS